

НАПРЪДЪКЪ излиза всякой Петъкъ.

Предплатъ.

За година, вѣтрѣ въ Държавѣтѣ 1 Турска Лира Златна. За 6 мѣсеца половина Турска Лира. За година вѣтрѣ отъ Държавѣтѣ 6 бѣли меджидѣта. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидѣта.

Настоятели отговарятъ за заплатѣтѣ и земаѣтъ на 15 едно, като съберѣтъ отъ 5 спомоществованія на горѣ, и на 10 едно, като съберѣтъ отъ 10 на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНЫ ЦОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Политската на спомоществованіята стала въ Цариградъ при Нв. Найденова Редактора и притежателя — Агопашъ-Ханъ № 14.

Статии и дописки за общеполесны и народны работи са възможны съ благодареніе, но чѣмъ скорѣе стѣбна да се спомоществованіята са възможны съ благодареніе.

За частны извѣстїи са плаща по 2 гроша на редъ.

Неправильнѣ за обнародване статїи и дописки са задъ са не вращать.

Понеже годишното теченіе на вѣстникѣтѣ е една Лира турска, а настоящата стойностъ на Лирѣтѣ съ *Кайме* е гр. 170, онѣя отъ нашѣтѣ почитаемы Настоятели или спомоществователи, които бы ни внесли пари въ *Кайме* или *тембры*, трѣба да са съобразяватъ за *пизи само седмицѣ* съ показанѣтѣ цѣны на турскѣтѣ Лирѣ.

ЦАРИГРАДЪ, 27 января 1877.

Досегашный Великий Везиръ Мидхадъ паша са свали отъ постѣтъ си и са испрати на заточеніе въплъ отъ Държавѣтѣ, а на мѣстото му са опредѣленъ бѣлѣтъ Берлинѣ отоманскїи посланикъ Н. В. Султанъ, който бѣше и единѣтъ отъ представителѣ на Вис. Порѣтъ въ Конференціѣтѣ.

Безъ прѣувеличеніе може са казати, че отъ всѣхъ досегашны везирѣтъ прѣвѣтъ на Отоманскѣтѣ Държавѣтѣ, ни едно не е произвелъ такъ възвѣщаніе, какъто прѣвѣтъ Мидхадъ паша. Туй велико събитіе, ако може така да са нарече, което са случилъ на 24 января, очуди всякого. Защото, не можеше човѣкъ да си въобрази, че, лице, което до вчера е са смяталъ като прѣвѣтъ реформаторъ на Държавѣтѣ, олицетворѣвалъ идеѣтъ на нейното конституціонно прѣобразованіе, и мѣлувалъ като най дързновенѣтъ и най искусенѣтъ поборникъ на независимостъ и достоинствѣтъ на Прѣстолѣтъ и на Имперїѣтѣ, можеше тѣкъ скоро да изгуби благоволенїето на свойѣтъ Господарѣтъ и владѣтелѣтъ и да прѣвѣтъ едно отъ най жестокиѣ наказания, свалиенїето т. е. отъ везирскѣтъ постѣтъ и свѣршено заточенїето извънъ Държавѣтѣ.

Нѣма сумнѣніе, казваше си всякой, че туй министерско прѣвѣніе, по такъвъ начинъ извършено, было е прѣдизвикано отъ бѣдствуванїето на величайшиѣтъ държавни интереси, върховныйѣтъ оценѣтъ на които бѣше и е самѣтъ Мюлѣхътъ, а отъ прогласѣванїето на Конституціѣтѣ, и народното прѣдставителство. И действително, ако бѣше съставенъ вече Парламентѣтъ на Отоманскѣтѣ Държавѣтѣ, прѣдставителѣтъ на министерството бы падналъ, безъ сумнѣніе, по всѣхъ конституціонны формалности, и отдалечаванїето му отъ Държавѣтѣ бы са извършило съ силѣтъ на едно рѣшенїе, споредъ прѣдписанїѣтъ за това членъ на конституціонный законъ. При всѣмъ това, въ реченный новѣтъ законъ има и такъвъ членове, които даватъ единѣтъ видъ законность на стапѣлото дѣло. Така на прим. 7-ый членъ отъ Конституціонный законъ гласи, че П. В. Султанѣтъ има право да опредѣлява и да свали министрытѣ; 27-ый чл. казува, че Султанѣтъ повѣрѣва достоинствѣтъ на Великий Везирѣтъ и на Шехъ-юл-Исмаилѣтъ, на лица, на които има *доверіе*, а 113-ый му дава право да заповѣдува отдалечаванїето отъ Имперїѣтѣ на всѣхъ оныхъ, които сѣтъ достоверны и събраны отъ управленїето на Полиціѣтѣ свѣдѣнія, са доказатъ че повреждатъ безопасностьта на Държавѣтѣ.

Истина е, че послѣднийтъ тоя членъ не са съгласува точно съ 10-ый членъ на Конституціѣтѣ за общественото право, койго членъ казува, че, личната свобода е неприкосновена, и никой, подъ каквото и да е извѣнїе,

не, не може да прѣвѣтъ каквото и да было наказанїе, ако не е то съгласно съ опредѣленїѣтъ отъ законѣтъ постановленїѣтъ; но за да са спогоднѣтъ противозаконїе, трѣба да знаеѣтъ, че правото за отпѣжданїе отъ Държавѣтѣ на всякого койго са докаже опасенїе за общото спокойствїе, по основанїе на просты полицейскѣтъ свѣдѣнія, а не съдѣтъ садебны формалности, принадлежи и е оставено исключительно и само на Н. В. Султана. Такъвъ по се нѣжда тѣлкованїето на реченный 113-ый членъ, на койго са и основана императорскѣтъ Хатъ за свалиенїето и заточенїето на досегашный великий везиръ, и обявѣва чѣтъ нѣтъ атрака е рѣшена съгласно съ постановленїята на Конституціѣтѣ.

Какъ и да е, а и въ тоя случай на министерското прѣвѣніе прѣвѣтъ разнѣтъ сѣдѣнія и минимѣтъ отпѣтъ въ мѣстны печатѣ, никой отъ които ще съобщѣтъ по долу на своѣтъ членѣтъ; до нѣтъ най посѣтъ турскѣтъ в. *Басматѣ*, въ листѣтъ си отъ сѣдѣтъ, обнародува слѣдующето:

Официално съобщенїе.

«Н. В. Султанѣтъ како става явилъ отъ издаденъ за прѣвѣніето на везирѣтъ Хатъ, чрезъ узаконїето на Конституціѣтѣ въ народолоубивото си намѣренїе за осигурѣванїето на благоденствїето на всѣхъ подданицы на Имперїѣтѣ, съгласно съ трѣбованїята на вѣрности и по свое собственѣтъ прѣдначинанїе поари на лѣпки безъ исключенїе равенство въ правдинѣтъ и прогласи измѣненїето на монархическото правленїе въ парламентарно. Тази правна атрака бы начало за вложанїето на Държавѣтѣ и на разнѣтъ класѣтъ на Османлиѣтъ въ путь на възражданїето. Но до нѣтъ поскитѣ чиновницѣтъ, ямаѣтъ и голѣмѣтъ, и подданицытѣ трѣбаѣтъ да работѣтъ за да са достигнѣтъ, съ божїѣтъ помощъ, очакванїѣтъ успѣхъ, съ уваженїе къмъ опредѣленїѣтъ на Конституціѣтѣ граници и длѣжности, бѣвшиѣтъ везиръ Мидхадъ паша са отклонѣтъ отъ правнѣтъ и въплъ въ противоположнѣтъ на прѣписанїята в духѣтъ на Конституціѣтѣ, и тѣтъ са повлѣхъ атрака които означавѣтъ опазванїето на монархическото правленїе подъ другъ вѣтъ, което монархическото правленїе Н. Велѣтъ, въ своѣтъ господарственны оправданїа, уличѣтъ, а са раздалѣхъ съвѣршено и са узаконѣтъ тайны икоѣ и прѣдѣсны намѣренїа противъ спокойствїето на Държавѣтѣ и противъ личностѣтъ и оправданїята на Султана, отъ безумны икоѣ човѣкѣтъ, които сѣтъ псѣкали да са въспознѣтъ отъ тоя, както и тѣхны икоѣ послѣдѣтъ, които показуѣтъ намѣренїята нѣтъ.

А зашто реченный Везирѣтъ, вмѣсто да вземе мѣрки за ограниченїето на туй състоїніе, както са пада на неговото положенїе и достоинство, трѣбѣлъ го е и са прѣвѣтъ чѣтъ го не знае, и са е обяснѣлъ така што са е узнало стремленїето му къмъ употребленїето, ако и подъ другъ вѣтъ, на оставенїѣтъ системѣтъ, стаѣтъ нѣжда да му са приспособѣтъ изгонванїето отъ Държавѣтѣ, споредъ 113-ий членъ на Конституціѣтѣ.

«Тази атрака съдѣстванїе е едно отъ явилъ доказателствѣтъ за свѣршенното покровителство отъ Н. И. Величество на Конституціѣтѣ и едно отъ истинскѣтъ Неговы оправданїа. Дѣна са прочее настоящето съобщенїе за знанїе на истинскѣтъ и несправѣтъ на работѣтъ, за да не са раздалѣтъ разнѣтъ тѣлкованїа.»

Двадесетгодишенъ періодъ на Источныя въпросъ.

(Продълженїе отъ брой 113-ий и край.)

Лордъ Странфордъ бѣше много испиталъ Турциѣтъ. Сѣдѣтъ два мѣсеца парижската конференція не взе во вниманїе неговото мнѣніе.

На 16-ый января 1856 тронцата посланицы са събрахъ въ френского посолство, за да развѣнѣтъ своѣтъ планове и да са съгласѣтъ прѣди да влѣжѣтъ въ прѣговѣры съ В. Порѣтъ.

На 18 и 19 января посланицытѣ пново сѣдѣхъ и са съгласѣхъ да подадѣтъ на В. Порѣтъ едѣтъ официалнѣтъ потъ, койго да съдѣржава же-

данїето на Силѣтъ за исполненїето на порѣчителството, съдѣржанїето на което обнародувахъ по горѣ. Тази нота са съобщѣтъ незабавно на Порѣтъ.

На 29 января, посланицытѣ отидохъ на Порѣтъ за да научѣтъ отговѣрътъ на Отоманското Правителство. Едно събранїе, въ което участѣвахъ много министри станѣтъ за нѣтъ. Съ съзволѣнїето на посланицытѣ са удобри съ незначителны измѣненїа тонѣтъ, а не същѣсѣтъ. Съгласѣхъ са послѣтъ штога одобренѣтъ тѣтъ нота да са обѣлѣ въ обыкновеннѣтъ формалитеты и да са прѣведе на турскѣтъ.

Сѣдѣтъ нѣколко дни прѣвѣнѣнїето на *Хатти-Хумаюнѣтъ* са поднесѣтъ едѣтъ нѣтъ на посланицытѣ, които го намѣрихъ съгласно съ прѣдварително прѣдставенїи проектъ и го одобрихъ.

Него вѣрме прѣдуготовителнѣтъ условия за мирѣтъ са бѣхъ подписали въ Вѣнѣтъ отъ пѣномощницѣтъ на Францїа, Англіѣтъ, Австріѣтъ, Россїѣтъ и Турциѣтъ (1 Февр. 1856). Споредъ тѣхъ, рѣши са што нѣтъ правителства да опредѣлѣтъ пѣномощницѣтъ за конечный мирѣтъ, които трѣбаѣтъ да са съберѣтъ въ Парижѣ въплъ въ три сѣдѣтъ, и ако е възможно и по-скоро.

На 3 Февр. *Френскїѣтъ Мониторѣтъ* обнародува имената на пѣномощницѣтъ за парижскѣтъ Конференціѣтъ. На 12 прѣстїгилъ въ Парижѣ едѣтъ отъ русекѣтъ пѣномощницѣтъ, баронъ Брюновъ. Другиѣтъ пѣномощницѣтъ прѣстїгилѣхъ скоро; и бѣше *Хатти-Хумаюнѣтъ* не бѣше са обнародуваѣтъ едѣтъ, а са обнародува едѣтъ на 18 Февруарїа, т. е. три дни прѣдѣтъ истичанїето на срокѣтъ, койго са опредѣлѣтъ отъ протоколѣтъ въ Вѣнѣтъ на 1 Февр.

На 24 Февруарїа *Мониторѣтъ* извѣсти, че първото засѣданїе на парижскѣтъ Конференціѣтъ шѣло да стане на утрѣтъ, 25, въ министерството на външнѣтъ работѣтъ. Въ второто засѣданїе на Конференціѣтѣ, койго станѣтъ на 28 Февр. четвъртата отъ прѣдуготовителнѣтъ точки за мирѣтъ са прочете сецѣло. Графъ Орловъ (русскѣтъ пѣномощникѣтъ) изрази желанїе да са научѣтъ какво обяснѣніе има намѣренїе да са дѣва Турциѣтъ за осмѣщенїето на четвъртътъ точкѣ. Аали паша извѣсти, че новыѣтъ *Хатти* подѣврѣдѣлъ изново религіозныѣтъ привилегїи, които сѣтъ дадени на немюсюлманнѣтъ подданицы, като заповѣдува новы прѣобразованїа, чѣтъ тойзи документъ са обнародуваѣтъ, и чѣ Порѣтъ, като има намѣренїе да го съобщѣтъ на Силѣтъ съ едѣтъ официално съобщенїе, шѣлъ да удовлетвори така прѣдѣвѣданого отъ четвъртый членъ.

Графъ Орловъ, баронъ Хюбнеръ (австрїйскѣтъ) и сѣтъ тѣхъ заедѣтъ другиѣтъ пѣномощницѣтъ изсказахъ мнѣніе да са поменѣтъ въ главныйтъ трактатъ мѣрки, които сѣтъ взети отъ отоманското правителство. Напомнихъ съдѣржанїето на четвъртый членъ, койго наложѣтъ на пѣномощницѣтъ туй задѣлженїе. Пѣномощницѣтъ на Австрїѣтъ, Францїѣтъ и Англіѣтъ казахъ, чѣ сѣтъ трѣба необходимо да ги поменѣтъ въ послѣдного дѣянїе на Конференціѣтѣ, никакъ обаче съ цѣлъ да са прѣдѣвѣтъ отъ тоя каквото и да е право за намѣсване въ сношенїята на Султановото Правителство съ неговѣтъ подданицы.

Въ тринадесетото засѣданїе на 24 Мартъ, графъ Валевскїѣтъ припомни чѣ конференціята бѣ рѣшила въ едно отъ прѣдварителнѣтъ си засѣданїа, што въ главныйтъ трактатъ да са помене *Хатти-Шерифѣтъ*, койго на скоро бѣше изда-

денъ отъ Султанѣтъ за неговѣтъ немюсюлманнѣтъ подданицы, чѣ бѣхъ останѣли съгласѣны въ сащото вѣрме, што туй поменуванїе да стане по единѣтъ начинъ, койго да показѣва доброволностьта на Отоманското правителство, безъ да влѣче съ себе си и правото за намѣсване за другиѣтъ Силѣтъ. Той прѣдложи да са помѣсти тоя въ главныйтъ трактатъ, койго да показѣва доброволностьта на Отоманското правителство, безъ да влѣче съ себе си и правото за намѣсване за другиѣтъ Силѣтъ. Той прѣдложи да са помѣсти тоя въ главныйтъ трактатъ, койго да показѣва доброволностьта на Отоманското правителство, безъ да влѣче съ себе си и правото за намѣсване за другиѣтъ Силѣтъ.

«Н. В. Султанѣтъ въ постоянното си попеченїе за благоденствїето на всѣхъ подданицы, безъ различїе на религіѣтъ и племе, като издаде единѣтъ ферманъ, койго освѣщава великодушнѣтъ неговѣтъ намѣренїа за Христїаннѣтъ въ Имперїѣтѣ му, и въ желанїето си да даде ново доказателство за чувствѣта къмъ тоя, рѣши да съобщѣтъ на споразумѣваемѣтъ Силѣтъ реченый ферманъ, койго дава доброволно отъ владѣтелскѣтъ волѣтъ.

Разбира са, чѣ туй съобщенїе, на койго Силѣтъ оцѣнѣватъ высокото значенїе, въ никакъвъ случай не може да даде право на рѣченѣтъ Силѣтъ за да са намѣсѣтъ было изобию, было частью, въ спомощїята на Н. В. Султана съ неговѣтъ подданицы, или въ вѣтрѣнѣтъ управленїе на Имперїѣтѣ му.

Сѣдѣтъ разнѣтъ бѣлѣжкѣтъ въразѣнїето са отложѣтъ въ плѣтъ засѣданїе на конференціѣтѣ. А въ четвърнадесетото засѣданїе на Конференціѣтѣ, на 25 Мартѣ, баронъ Брюновъ прѣдложи слѣдующѣтъ уложкѣ.

«Н. В. Султанѣтъ въ постоянното си попеченїе за благоденствїето на подданицытѣ си, безъ различїе на религіѣтъ и племе, като издаде ферманъ, койго освѣщава великодушнѣтъ неговѣтъ намѣренїа за Христїаннѣтъ въ Имперїѣтѣ му, рѣши да съобщѣтъ тоя ферманъ на споразумѣваемѣтъ Силѣтъ.

Т. Т. В. В. Императорѣтъ на Францїѣтъ и проч., припознаватъ высокото достоинство на туй дѣло, койго простѣна отъ доброволнѣтъ владѣтелскѣтъ волѣтъ на Н. В. Султана. Реченїѣтъ Величествѣтъ прѣемѣтъ туй съобщенїе като ново и рѣшителство за *улучшенїето на сѣдобнѣтъ на Христїаннѣтъ въ Истокѣтъ, кѣто е общѣтъ прѣдмѣтъ на тѣхныѣтъ желанїа за общѣтъ интересѣтъ на човѣколюбїето, на цивилизаціѣтъ и на мирѣтъ*; споразумѣваемѣтъ страны, като издѣвѣтъ койкото за тоя еднороднѣтъ свои намѣренїа, обявѣватъ изобию чѣ съобщенїето на горьномѣнѣтъ дѣянїе не може да даде причинѣтъ за каквото и да е общо или частно намѣсване въ вѣтрѣнѣтъ управленїе на Отоманскѣтъ Имперїѣтъ въ вредъ на независимостѣтъ и достоинствѣтъ на владѣтелскѣтъ властѣ въ сношенїята и съ своѣтъ подданицы.

Графѣтъ Валевскїѣтъ и Кларендонъ утѣрѣвахъ чѣ проектѣтъ на русекѣтъ пѣномощницѣтъ не различѣлъ същѣствѣнно отъ съразѣсѣваного, а Аали паша извѣсти чѣ трѣбаѣтъ да поиска поставленїе отъ Цариградѣтъ. Тогава графъ Орловъ и баронъ Брюновъ отгѣлихъ измѣненїята сп, а проектѣтъ на графа Валевскїѣтъ са прїе съ пѣкои само измѣненїа на тонѣтъ му.

Русекѣтъ пѣномощницѣтъ, като отгѣлѣвахъ измѣненїята си, знаяхъ най добръ што правѣхъ; тѣ приготѣвѣвахъ съ сѣхъныйтъ тойзи парижскѣтъ трактатъ средствѣта за да си отмѣстѣтъ по послѣтъ за положенїѣтъ на тѣхныѣтъ владѣтелѣтъ мирѣтъ; тѣ хранихъ вѣтрѣнѣтъ убѣжденїе чѣ неисполненїето на *Хатти-Хумаюнѣтъ*, по слѣдствїе на неопредѣленїето на неговото освѣщенїе,

ше докара много скоро въ Отоманскѣтъ Имперїѣтъ серїознѣтъ катастрофы и постоянны възстанїа отъ Христїаннѣтъ. Турциѣтъ прочее не бѣше са умѣрила поради заслѣпленїето и неспособностѣтъ на европейскѣтъ дипломатїѣтъ; истинскѣтъ въпросъ си оставѣше всякога висѣщѣтъ и на расположенїето на Россїѣтъ.

Съ исключенїе на русекѣтъ пѣномощницѣтъ, никой отъ дипломатытѣ въ парижскѣтъ конференціѣтъ нѣмаѣтъ опытносьтъ за работѣтъ и лица въ Истокѣтъ. Всѣхъ бѣхъ обладѣны отъ *бѣлы заблудѣнїа*, които трѣбаѣше да са явѣтъ гибелны за народѣтъ, които бѣхъ свѣдѣтели на войнѣтъ. И при всѣмъ тоя, Лордъ Странфордъ де Редклифъ и пакъ писа чѣ, ако са оставѣше на Порѣтъ прѣдначинанїето и исполненїето на реформѣтъ, Силѣтъ трѣбаѣше да принесѣтъ *своего свойствѣтъ*, чѣ Европа имѣла право да осѣтъ исполненїето на реформѣтъ и да бѣи като прїѣтелѣтъ надъ *нашенѣтъ имѣтъ*.

Не го послунахъ, а сѣдѣтъ двадесѣтъ години всѣмъ са положи на губѣрѣтъ въ Отоманскѣтъ Имперїѣтъ.

На 30 Марта мирѣтъ са подписѣна, а тонѣтъ на Писанїѣтъ извѣстѣваше чѣ славѣтъ и безплодна краѣтъ война са свѣршѣше чрезъ *неисполненїето* отъ дипломатическѣтъ атрака.

Въ Англіѣтъ са неблагоуспѣхъ много отъ трактатѣтъ на 30 Марта 1856. Въ Парламентѣтъ тоязи трактатъ явилъ са осѣтъ како што отпѣтъ на споразумѣваемѣтъ Силѣтъ правото да са намѣсѣтъ изобию или частью въ спомощїята на Султана съ подданицытѣ му. Въ Камерѣтъ на Лордовѣтъ, яко и въ Общнѣскѣтъ Камерѣтъ ораторѣтъ казахъ, чѣ бѣ было прѣдпочтѣтелно и въ интересѣтъ на христїанскѣтъ подданицы на Султана, да са удовлетворѣтъ исканїята на Россїѣтъ, койго иска да са приложѣтъ на трактатѣтъ за мирѣтъ *Хатти-Хумаюнѣтъ*, или поне да помене изрѣчно трактатѣтъ, чѣ Силѣтъ сѣтъ взели бѣлѣжкѣтъ за тоя, като едѣтъ порѣчителство за улучшенїето на судѣбнѣтъ на Христїаннѣтъ.

Въ Общнѣскѣтъ Камерѣтъ въ засѣданїето отъ 6 Маѣ 1856 Лордъ Палмерстонъ, като отговарѣне на отпѣрѣваннѣтъ сѣрѣщу англіѣтского министерство осѣжданїа, обяви чѣ трактатѣтъ, като поменува просто за *Хатти-Хумаюнѣтъ*, полагѣше съдѣржанїето му подъ нравственното порѣчителство на споразумѣваемѣтъ Силѣтъ и чѣ тѣмъ надѣженїе за напредъ *правото да са намѣсѣтъ и да правѣтъ до-стѣпнѣтъ прѣдѣставленїа* за сполучанїе на цѣлѣтъ, койго си прѣдѣполагѣхъ въ четвъртый членъ.

Такъзито тѣлкованїе отъ Лорда Палмерстона неговѣтъ послѣднѣтъ нѣто го прїеѣхъ нѣто го послѣдѣвахъ. Лордъ Дерби всякога е подѣржалъ чѣ Англіѣтъ нѣмаѣла никакво право да са намѣсѣ или да прави достѣпнѣтъ прѣдѣставленїа, но чѣ трѣбаѣло да са ограничѣтъ само въ *прїѣтелскѣтъ припознѣванїа*.

Прусїѣтъ, койго по милость прїеѣхъ въ парижскѣтъ конференціѣтъ, прїе чрезъ г. Бисмарка тѣлкованїето на Лорда Дерби, койго го направи почти *причинѣтъ за войнѣтъ* противъ Францїѣтъ въ работѣтъ на нещастнѣтъ Арменокатолицѣтъ, прѣсѣлѣдуванѣтъ, оголенѣтъ и заточенѣтъ отъ Порѣтъ по нарушенїе на *Хатти-Хумаюнѣтъ* и на парижскѣтъ трактатѣтъ.

Настоящата криза, койго запалила и Истокѣтъ и Западѣтъ, има единственѣтъ причинѣтъ неисполненїето на *Хатти-Хумаюнѣтъ*. Порѣтъ, койго никога не е поискала да испѣли тоя *Хатти*, е

Спорѣдь Фермана, върхопилата
траба да призовише избраныѣ
зархатъ владыцы и да пия дѣла
забави, потребны-тъ бершии. Ово
апошиа отъ тѣхъ владыцы можѣ
пріемъти своиѣхъ браты едво
мѣсеца послѣ наименованіею си
паприи. Софійскый, Ловчанскый, Ар
чанскый, Велесскый. Иа даже а
кнезъ Писаревъ стѣхъ на коѣто берѣ

и величїето, на които са наслаждавали се, и мѣрката отъ Н. В. Султана бы мѣрката за общо спасеніе. Какъ и да е, прилага реченіи вѣстията, итн. и въпреки че правителството ще изложи и официално обстоятелствата, които показватъ заточеніето на Мидхадъ паша като тѣжко спасителство.

А ето и *Kurrie d'Orleans* що писа за паденіето на Мидхадъ паша:

«Паденіето на Мидхадъ паша не трѣба да очува никого, казва *Kurrie d'Orleans*. Очии които помнятъ неговото първо безцѣлностъ, което трая десетъ седмици, не ще са почуватъ че второто му велико безцѣлностъ не трая повече отъ четиридесетъ и деветъ дни.»

Телеграфическій циркуляръ отъ министра на военныя дѣла Н. В. Сафветъ паша до прѣдставителитъ на В. Портъ при чуждестраннѣ Силы.

«В. Портъ полага голѣми старанія за приложеніето на реформитъ, чрезъ които ще са осуществитъ началата на Конституціята. Много ядрикъ са взехъ вече за изпълненіето на туй прѣобразователно дѣло.»

«Херцеговина са съединилъ пазовъ съ Босненскій вилаетъ, а мюхтаритъ на Главный Управителъ на туй Вилаетъ са опредѣли Константинъ паша, Армения.»

«Въ Румелия, императорското правителство състави новъ Вилаетъ, на който са даде историческото име «Область на Косово поле», и който ще обема Нинтъ, Шаркый (Пиротъ), Призрѣвъ и Скопий. Мюхтаритъ на туй Вилаетъ са опредѣли Васса ефенди, Католикъ.»

«Тѣзи новы раздѣленія удовлетворяватъ административныя нужды и имать за цѣль да осигурятъ доброто управление на работитъ въ тѣзи области.»

«Савва паша, Горкъ, провъзведе са на чинъ Мюхтаритъ, и са опредѣли Главенъ Управителъ на островитъ въ Отоманскій Архипелагъ.»

«Комисія са съставихъ въ В. Портъ и съчиняватъ вече законитъ, които произхождатъ отъ Конституціята.»

«Работитъ най послѣ неуморно за установленіето на единъ системъ, които за напредъ и тѣрѣтъ на скоро ще осигури благополучіето и благоденствіето на всѣхъ въ народонаселеніи въ Имперіята.»

«Сафветъ.»

Наименованія.

Джевдетъ паша, министръ на правосудіето, са опредѣлилъ министръ на вътрѣшныя работи.

Аснъ паша, бывшій Одринскій вали, са наименовалъ министръ на правосудіето.

Кадири бей, бывшій цариградскій пресовѣтъ са назначилъ прѣдсѣдатель на Държавный Сѣвътъ, съ въздиганіе на чинъ Мюхтаритъ.

Садикъ паша, посланикъ въ Парижъ са опредѣлилъ вали на Дунавскій области.

Салимъ ефенди (Чампъ) са наименовалъ министръ на търговіята и на общественитъ работи.

Саядъ бей, бывшій мюхтаритъ на великій везиръ, са опредѣлилъ членъ на Държавный Сѣвътъ.

Куришъ паша, аленскій вали, са наименовалъ мюхтаритъ на В. везиръ.

Салимъ паша, командантъ на 4-то военное тѣло (въ Ерзерумъ) са назначилъ вали въ Критъ.

Ахмедъ Мухтаръ паша, критскій вали, са назначилъ командантъ на 4-то военное тѣло.

Рифаатъ паша, дунавскій управителъ са наименовалъ управителъ въ Косовскій вилаетъ.

Киямъ паша, Косовскій вали, са наименовалъ за такъвъ въ Алеппъ.

Костакъ бей, прѣдсѣдатель на муниципалитета въ бый округъ (въ Цариградъ) са наименовалъ мюхтаритъ на министръ на вътрѣшныя работи.

Оханезъ ефенди Саккъъ са назначилъ мюхтаритъ на министръ на общественитъ сгради.

Ахмедъ Вефкъ ефенди са наименовалъ прѣдсѣдатель въ Камератъ на прѣдставителитъ.

Халетъ паша, бывшій министръ на търговіята са наименовалъ Сенаторъ.

Англія.

Блудитъ сразисанія въ англійскій Парламентъ. — Съ голѣмо любопытство очаква свѣтъ сразисаніята за истината въпросъ въ англійскій Парламентъ, отъ когото сразисаніята ще са пояснятъ досегашнитъ слѣдствія, както ще са пояснятъ и твърдѣ близкията будаща политика на Англія и въобще на Европъ. Оппозиціята до сега не прѣдставлялаше съединено чело. Отличнитъ нейни прѣдводители въ двѣтъ Камеры, Арлингтонъ и Гренвилъ, не одобряватъ систематическото и немилостиво нападеніе на политикитъ, които водятъ министерството, и то пріемаатъ да са даде жребіе за недобріе. Но Гластонъ, голѣма личностъ на когото осиява появлѣніе въ послѣднѣ вѣрѣе збѣдѣ на Арлингтона, не пріема никакво споговореніе и са готви съ Брайта и Лобе да устрѣми и трѣсне министерството, ако и да уадоу то политикитъ на Лорда Салсбери въ Арлингтонъ. Въобще сразисаніето въ Англія е въ довършеніи по са въ едно глѣдило. Ръководитъ Мюхтаритъ и Черногорцитъ излизатъ пакъ отъ крагътъ на своитъ правдини, Отоманската Държава безъ сумнѣніе ще ги накаже, ако Россія земе това какъ

«звездно съ князя Сомерсетъ и съ другы отъ свободололюбивыя политически мѣже по фамилярин прѣдвѣи и по убежденіе мислы, че Лордъ Дербіе е посланикъ въ труднитъ и многостепенъ истинный въпросъ съ такоа благодаруміе, съ каквото бы поетивилъ и който и да е другъ министръ.»

Левантъ Хералдъ отъ 21 Іануар. пише: Компетентни военни началства уверяватъ единогласно, че начинатъ спорѣтъ който смъ располѣзени отоманскитъ военныя силы е неспособностъ за побѣдоносилъ отбранъ на Имперіята, въ случай на едно русско нападеніе. Има надѣжда, че тоа нашествіе пѣла да стане; иъ ако бы това да са случи, иъ ако мыслитъ, че Туситъ располагатъ съ еднакъ прѣдобръ войскъ — съвършено достатъчна да отблъсне едно русско нападеніе — ще бѣде полезно да испытаныя разпорѣженіята, които е направилъ министерството на войнитъ, и да видитъ що правъ се раскертятъ. Всичкитъ мѣрки, които смъ са земали отъ това министерство по вѣрѣнето на войнитъ съ Сербіей бѣхъ лоши, и една войска многобройна и юначна бѣше направена безсила, споредъ числото си, по прилична на слабоститъ и неспособноститъ на главнитъ офицери и на дошото управленіе на военното отѣленіе. Другоце не е възможно да си разиснитъ, какъ шестдесетъ или седемдесетъ хиляды сръбскы войницы можыхъ да противостоятъ четири мѣсеца вѣрѣне на еднакъ обученъ войскъ отъ 250,000 души. Военныйтъ планъ, какъвто бѣше съчиненъ отъ единъ чужденецъ генералъ, за главнытъ турскы командантитъ, бѣше изкривленъ, въ исполненіето си по най досуденъ за оцѣнка не началъ, и всѣхъ прѣдставлюици са стратегическыя пришествія бѣхъ изгубени по такъвъ начинъ, што да пазумитъ военскитъ науки. Имамъ надѣждъ, че когато са събере Парламента, ще са погрѣсѣла управленіето на военното отѣленіе и поведеніето на главнытъ офицери, зашто мѣнѣето на чужденскитъ военныя началства, по този прѣметъ, не е за прѣзирѣние, и тоа мѣнѣне бѣде празено много пѣти по най потвърдителенъ начинъ. Истина е, че Имперіята е принудена да жертува, въ прѣгълъмы военныя разиски, бѣднитъ благоденствіе за сегашнитъ безопасностъ. Колкото за жертвуваніето вѣрѣныя доста. Нѣ имамъ ли безопасностъ? Ето въпросъ. Начинитъ на военаніето, какъвто бѣше въ Сербіей не шѣ сполучи противъ русскитъ военныя силы. И така, въ името на юначнытъ войскари, които бѣдохъ тѣи доше жертвуванъ въ Сербіей и въ Чернъ Горъ, по причинъ на дошего управленіе на Сербскитъ и на неспособноститъ на генералитъ; въ името на юначнытъ войскари, които на брой до полнитъ миліонъ са напирѣтъ сега на оръжіе, които да понесѣтъ ударитъ на биткитъ, и мѣхитъ на войнитъ, и да проливатъ своитъ крѣвъ за отечеството си; въ името на всѣхъ войскы народъ който при тѣи утѣшенія са бори съ голѣмо усиліе за своитъ защитъ, призоваванъ въ имѣнїето на Портъ въ врѣху критикитъ на компетентитъ хора по прѣметъ на разпорѣженіето на военныя силы, врѣху доказаното недовѣреніе на главнытъ генералъ въ врѣху военното управленіе, въобще недовѣреніе.

В. Портъ и Черна Гора. — Черногорскы тѣ Князь провадитъ прѣди 8 дни единъ не цѣфранъ телеграмъ на В. Везиръ. Въ този телеграмъ князьтъ са извѣстѣла, за глѣмо оцѣнитъ токози вѣрѣне снѣтъ отговоръ и дѣла, че съ шикитъ готовностъ, съ когото посрѣщанъ прѣдложеніята на В. Портъ относително за армистіитъ, той пріема и почитуваніята, които му са правятъ за заключеніето на миръ. Той мѣнѣ само Портъ да му лѣвъ основитъ, врѣху когото ще ставатъ тѣи договори: Нѣе мыслитъ да знаеетъ, казва Лев. Хералдъ, че телеграмитъ, който са приготвилъ дѣзъ въ отговоръ на княжескыя, Портата назначена на Князьтъ едно опрѣненіе на черногорскыя граници. Казватъ, че Константинъ паша, наименованый вчера муавиниъ на босненскытъ управителъ, ще бѣде упълномощенъ отъ Портъ за да са договори за миръ съ Чернъ Горъ.

Едно писмо проведено изъ С-Петербурга на Пестеръ-Лойдъ говори за единъ дипломатическы постѣпкъ на Россіей, въ намѣреніе да опредѣли настоящитъ точки зренія на Силитъ и да ги съедини въ едно общо бѣдѣ дѣйствиіе. Россія не шѣ вырп сама напредъ, догдѣто не са докаже невѣроятностъ за едно общо дѣйствиіе. — Гренадерскытъ полкове на кавказкытъ войскы смъ съставены отъ особенны отборны тѣла. Военныйтъ тѣла на Южнѣтъ рускы войскы са усилены всикое съ по 2 баталіона стрѣлци. Спорѣтъ Политическы Кореспонденцъ, настоящето политическо положеніе са характеризувъ много добротъ отъ тайнитъ запѣчатъ който са даи на директоратъ на петдесетъ и четирипѣтъ русскыя желѣзныя пѣтица да вземѣтъ всичкитъ потребныя мѣры за да може отъ 15/27 Іануаря въ случай на дѣла да са прѣвѣсно безъ малчотитъ всикое прѣвѣсаніе на стоки, тѣи што да могатъ въ тоа прѣвѣ желѣзницитъ да са употребитъ единствено за военное прѣвѣсаніе. — Пишѣтъ изъ Киншпѣтъ, отъ 7 Іануаръ, че резервата на Южнѣтъ войскы ще са състана отъ 5 отѣвнъ по 8,000 души конницѣ и отъ 150 топа.

С-Петербургъ. 23 Іануар. — Голосъ казва че конференціята имала едно важно слѣдствіе. То е че Турція не може вече да са глѣда «като европейскы Силъ и че Европъ сега съвършено е освобождена отъ дѣлноститъ, които и са налагае за защитѣна чѣстостъ на мюсюлманскыя Имперіа. «Отъ саботъ, притуря рускыя листъ, восточныйтъ въпросъ вѣзѣ въ новъ фазъ, понеже Портата като отива прѣдложеніята на Силитъ, унашюжъ впечатлѣніа съ Нарвжскыя трактатъ, Навѣсаніето за напредъ на който и да е Силъ въ работитъ на Турціей не шѣ да бѣде едно насилваніе на международныя трактати.»

Пенъ. 26 Іануар. — Слуховѣтъ относително за вѣжкитъ са цѣлуи изъ Горчкова са опровергахъ. Руската Нота, който трѣба да бѣде слѣдствіето на неподкупитъ въ конференціята, не смъ е очавила прѣди иждѣмо дѣна. Нищо не показва, че С-Петербургското правителство не отбѣла своитъ дѣлїи отъ оны на другитъ Силы.

Единъ телеграмъ Хава изъ С-Петербурга отъ 4 Февр. (п.) казва: Единъ циркуляръ отъ князя Горчкова, испровѣданъ дѣзъ, являе че Руското Правителство, прѣди да вземе еднорѣшеніе, и въ желаніето си да задѣржи и сега, въ повѣтъ фазъ на восточныйтъ въпросъ, съгласіето на Европъ, нарежда на прѣдставителитъ си при вѣтъхъ другы Силы, който смъ подпасаи парижскыя трактатъ, да са шикитъ, какъво намѣреніе имать тѣи Правителства да правятъ сега, като Турція отива прѣдѣнитъ единогласныя исканія.

Агенціята Борлеано дава изъ С-Петербурга съ дата 4 Февр. слѣдующия прѣводъ на циркуляръ на Рускый Канцлеръ: — «Цикуляръ на Князь Горчкова до прѣдставителитъ на Россіей въ чужбинѣ споминува за съгласіето, когото съществува между Европейскытъ Силы, които еднакво желантъ опазваніето на миръ. Князь Горчковъ являе послѣ, че той желѣе што същѣтъ вършенно. Госѣтъ са одержи за въ са каза, че «трѣба да са Александръ да мамѣ за да са не пѣхъ за поведѣніята отъ даждѣи рѣшатъ по слѣдѣ коитѣ имѣтъ христїанитъ да пріеме

начинъ е былъ принуденъ да остави Прагъ, и продолжава:

«Азъ прістѣпахъ тѣзъ сутринѣ напредъ съ вѣзѣтъ (трѣпѣтъ) отъ 8 ч. и 40 м. «Парижъ е единъ сътовенъ и много достопрѣсичитъ, глѣмо выи можете да живѣте спокойно.»

Навѣстїи, иъ азъ имѣлъ само малко да са шикъ тѣхъ. Имамъ намѣреніе да трѣхъ кѣвъ крѣйтъ на пѣдѣхъхъ неждѣтъ на Италиѣ, глѣмо шѣ си починѣтъ отъ трудовѣтъ си. Франскытъ печатъ не шѣ бѣше тѣхъ дѣла благодарителъ, знаѣтъ го, иъ вѣрѣтъ прѣдмѣното вашѣ цѣлїизащитъ, и ако и много отъ вашитъ редакторы, както можыхъ да са вѣрѣтъ, смъ пѣтуваѣтъ по Истокъ, мѣнѣно е за вѣзѣ да проликатъ въ положеніето на югосточныя Европъ, на славянскытъ племена, който отъ токозъ дѣло вѣрѣе ожаждѣватъ освобожденіето си.

Нѣ выи са вѣжко е съвршено на Истокъ? Генералитъ съ усмѣхъ.

Нищо не е съвршено, и войната, за тоа азъ не са съмѣнитъ, шѣ започне пакъ на пролѣтъ...

В. Портъ и Черна Гора. — Черногорскы тѣ Князь провадитъ прѣди 8 дни единъ не цѣфранъ телеграмъ на В. Везиръ. Въ този телеграмъ князьтъ са извѣстѣла, за глѣмо оцѣнитъ токози вѣрѣне снѣтъ отговоръ и дѣла, че съ шикитъ готовностъ, съ когото посрѣщанъ прѣдложеніята на В. Портъ относително за армистіитъ, той пріема и почитуваніята, които му са правятъ за заключеніето на миръ. Той мѣнѣ само Портъ да му лѣвъ основитъ, врѣху когото ще ставатъ тѣи договори: Нѣе мыслитъ да знаеетъ, казва Лев. Хералдъ, че телеграмитъ, който са приготвилъ дѣзъ въ отговоръ на княжескыя, Портата назначена на Князьтъ едно опрѣненіе на черногорскыя граници. Казватъ, че Константинъ паша, наименованый вчера муавиниъ на босненскытъ управителъ, ще бѣде упълномощенъ отъ Портъ за да са договори за миръ съ Чернъ Горъ.

Едно писмо проведено изъ С-Петербурга на Пестеръ-Лойдъ говори за единъ дипломатическы постѣпкъ на Россіей, въ намѣреніе да опредѣли настоящитъ точки зренія на Силитъ и да ги съедини въ едно общо бѣдѣ дѣйствиіе. Россія не шѣ вырп сама напредъ, догдѣто не са докаже невѣроятностъ за едно общо дѣйствиіе. — Гренадерскытъ полкове на кавказкытъ войскы смъ съставены отъ особенны отборны тѣла. Военныйтъ тѣла на Южнѣтъ рускы войскы са усилены всикое съ по 2 баталіона стрѣлци. Спорѣтъ Политическы Кореспонденцъ, настоящето политическо положеніе са характеризувъ много добротъ отъ тайнитъ запѣчатъ който са даи на директоратъ на петдесетъ и четирипѣтъ русскыя желѣзныя пѣтица да вземѣтъ всичкитъ потребныя мѣры за да може отъ 15/27 Іануаря въ случай на дѣла да са прѣвѣсно безъ малчотитъ всикое прѣвѣсаніе на стоки, тѣи што да могатъ въ тоа прѣвѣ желѣзницитъ да са употребитъ единствено за военное прѣвѣсаніе. — Пишѣтъ изъ Киншпѣтъ, отъ 7 Іануаръ, че резервата на Южнѣтъ войскы ще са състана отъ 5 отѣвнъ по 8,000 души конницѣ и отъ 150 топа.

С-Петербургъ. 23 Іануар. — Голосъ казва че конференціята имала едно важно слѣдствіе. То е че Турція не може вече да са глѣда «като европейскы Силъ и че Европъ сега съвършено е освобождена отъ дѣлноститъ, които и са налагае за защитѣна чѣстостъ на мюсюлманскыя Имперіа. «Отъ саботъ, притуря рускыя листъ, восточныйтъ въпросъ вѣзѣ въ новъ фазъ, понеже Портата като отива прѣдложеніята на Силитъ, унашюжъ впечатлѣніа съ Нарвжскыя трактатъ, Навѣсаніето за напредъ на който и да е Силъ въ работитъ на Турціей не шѣ да бѣде едно насилваніе на международныя трактати.»

Пенъ. 26 Іануар. — Слуховѣтъ относително за вѣжкитъ са цѣлуи изъ Горчкова са опровергахъ. Руската Нота, който трѣба да бѣде слѣдствіето на неподкупитъ въ конференціята, не смъ е очавила прѣди иждѣмо дѣна. Нищо не показва, че С-Петербургското правителство не отбѣла своитъ дѣлїи отъ оны на другитъ Силы.

Единъ телеграмъ Хава изъ С-Петербурга отъ 4 Февр. (п.) казва: Единъ циркуляръ отъ князя Горчкова, испровѣданъ дѣзъ, являе че Руското Правителство, прѣди да вземе еднорѣшеніе, и въ желаніето си да задѣржи и сега, въ повѣтъ фазъ на восточныйтъ въпросъ, съгласіето на Европъ, нарежда на прѣдставителитъ си при вѣтъхъ другы Силы, който смъ подпасаи парижскыя трактатъ, да са шикитъ, какъво намѣреніе имать тѣи Правителства да правятъ сега, като Турція отива прѣдѣнитъ единогласныя исканія.

Агенціята Борлеано дава изъ С-Петербурга съ дата 4 Февр. слѣдующия прѣводъ на циркуляръ на Рускый Канцлеръ: — «Цикуляръ на Князь Горчкова до прѣдставителитъ на Россіей въ чужбинѣ споминува за съгласіето, когото съществува между Европейскытъ Силы, които еднакво желантъ опазваніето на миръ. Князь Горчковъ являе послѣ, че той желѣе што същѣтъ вършенно. Госѣтъ са одержи за въ са каза, че «трѣба да са Александръ да мамѣ за да са не пѣхъ за поведѣніята отъ даждѣи рѣшатъ по слѣдѣ коитѣ имѣтъ христїанитъ да пріеме

начинъ е былъ принуденъ да остави Прагъ, и продолжава:

послѣднитъ прѣдложенія на Силитъ. Тогава само, притуря Князь Канцлеръ, Россія шѣ опредѣли поведеніето, когото шѣ дѣржи за въ бѣдѣхъ.» — Телеграмитъ притуря, че служонѣтъ, споредъ който издаваніето на новыя зазмъ и вѣдѣаніето на многочисленна войскы, са опроверганъ.

Споредъ единъ телеграмъ отъ агѣнъ Борлеано, г. Кумундурѣтъ и г. Контоствѣтъ уирипъ Лорда Салсбери и Сиръ Генри Елѣога, че намѣреніята на Грѣдкытъ Кабинетъ были да дѣржатъ добры сношенія съ Турціей.

Единъ телеграмъ Борлеано извѣстѣла, че Генералъ Игнатіевъ прістѣпѣтъ въ Римъ на 5 Февру. (иногда слѣбѣтъ), и че Маркѣтъ Салсбери оставилъ Римъ съ шикитъ день и трѣгналъ за Лондонъ. — Телеграфитъ отъ Вѣнѣ, на шиката агенціи отъ 4 Февр. че Г-да Шодоръ и Корпъ прістѣпѣли въ този градъ, глѣмо и Генералъ Игнатіевъ са отиваѣтъ тоже въ понедѣлникъ.

Нѣмско и Истокъ. — С.-Петербургскыя Видѣлости забвѣжѣватъ че упоритѣнѣето на Портъ да пріеме исканіята на Конференціята може да са отѣде отчѣсти на тайното съчувствіе на Англія и Австрія кѣвъ Турціей, и до иждѣтъ «на не състѣмъ пскренното поведѣніе на Нѣмско». Нѣмскытъ дипломатитъ, казва този вѣстникъ, правятъ всичкытъ свои усилія за да накаратъ Портъ да склопѣ за освобожденіето на Ромѣнитъ, съ когото искатъ да постигнѣтъ двойнѣ цѣль. Избавленіето на князь Карла и на Хохенлодерскытъ князїи отъ унашѣтелного подчиненіе на Султана, и утѣрженіето на единъ прѣвѣръ между Россіей и Турціей. Ромѣнитъ бы платѣла на хазитѣ въ Цариградъ едно добро околѣсто количество, съвѣршно съ годишнѣтъ данкѣ, плащанъ на Султана, и Турція по тозъ начинъ бы пладала повече пары, единъ пріиѣлъ посѣче и едѣнъ непріиѣлъ по малко. Имало бы еще едѣнъ нѣмскы съюзъ на крѣгѣгозѣтъ. «Портата знае добротъ, казва членописецътъ, че западанїята пѣмѣхъ за цѣль, освѣтъ да упорѣтъ приличноститъ, и че Англія, Австрія тоже и Нѣмско иждѣтъ да бѣдѣтъ съвѣтъ неблагодарны, ако Мидхадъ паша да бѣше отѣжпѣлъ.

Г-нъ Ону, первый драгоманонъ на руското посолство, който бы отшѣлъ да пріиждѣтъ Генералъ Игнатіевъ, заврѣна са пакъ мѣналата слѣбѣтъ въ Пержъ.

Басирѣтъ пише, че е пѣвѣстенъ отъ добротъ истинитъ, че непосредствѣнитъ прѣговори между Портъ отъ единъ странъ и Сербіей и Чернъ-Горъ отъ другъ, продолжаватъ, и обѣщаватъ най добротъ слѣствіа.

Знаѣтъ нашѣтъ читатѣли, че Н. Блаженство Антипъ І-ый Екзархъ Българскы отъ иждѣко вѣрѣе насамъ богѣдувае. Сега съ благодареніе можемъ да извѣстѣтъ, че Н. Блаженство съврѣшенно оздравѣлъ, вчера, четирипѣтъ пріиждѣтъ отъ Н. В. Прѣсто св. Софійскыя Мелетіа, достѣтъ който Н. В. великы везиръ Елѣмъ паша, така и Н. В. министра на външныя дѣла Сафветъ паша. Нашето благодареніе, а несумѣнно и на нашѣтъ чѣтагѣи е токозъ по голѣмо, че п отъ двамата высокы министры Н. Блаженство са пріиѣлъ по единъ най учтивъ начинъ. Освѣтъ тоа, при министра на външныя дѣла стапѣлъ дѣлѣтъ разговоръ за разны высшныя екзархїйскы въпросы, и Н. В. Сафветъ паша са общѣлъ да попомѣ въ развѣленіето пѣмъ.

Иванчо ефенди Х. Петровъ, Българинъ, са наименовалъ мюхтаритъ на Дунавскы области, като са възвѣсѣлъ на чинъ саніе мюхтемаизи.

Подъ насловъ «Послѣдныя новины изъ Елѣадъ» вѣстникъ грѣкы вѣстникъ заеанѣтъ отъ Стоа слѣдующето за Критъ извѣстіе:

«Въ Критъ отъ дѣна на дѣнь работитъ ставатъ лоши. — Четири хиляды души отъ областитъ Фокіа, Апокорона, Кидонія и отъ окрѣжіето Аргирополъ са събрали въ Апокорона и са соборитили, като са изѣлези да послужѣтъ на отечеството си при първо благоустрѣе. — Туй събраніе стрѣсно правителството, който и испратило незабавно два табора войскы съ артилеріей въ Серакіи и Апокоронъ. Но туй военно заявленіе не обезсрѣчило Критянитъ.

Споредъ пріетѣтъ отъ Баскрѣтъ свѣдѣніа, Мирянитъ са възбунтували противъ вѣстнитъ власти. Известно е че този малѣкъ народъ населява едно планинско мѣсто, когото е мѣчно за обработваніе, и лѣжи между Призрѣвъ и Дебръ. Житѣ съ отивѣданіе на добитѣкъ. Баскрѣтъ мыслѣе че като са испровѣдѣтъ противъ туй племе два табора войска, правителството ще може лесно да истванова благоустрѣе.

Три бронныя Отоманскы корабъ прістѣпѣли въ Батумъ.

Асимъ паша, Одринскытъ вали, който бѣше помыкѣтъ въ столицѣтъ, ималъ чѣстѣтъ да са пріеме отъ Султана на аудіенціи.

Рифаатъ паша, Дунавскытъ вали обождала своя вилаетъ и са намѣра по настоящѣмъ въ Варѣ.

Султанѣтъ опредѣлилъ на слѣпѣкъ усакатѣтъ въ Чернъ горъ войскаринъ единъ пензїи отъ 500 гр. освѣтъ тоа, Н. Величество му подарилъ 6000 гр. Башита на този войскаръ получилъ единъ даръ отъ 2000 гр.

Kurrie d'Orleans оъ слѣбѣтъ пише: едно писмо, коото получихъ тѣзъ сутринѣ за расправѣ, че иждѣко Българъ, на който и пѣнаѣтъ иъ бѣжѣи (иждѣко, коото е вѣжко) иитригуванъ при нашествіи за спрѣнѣно на *Kurrie d'Orleans*.

Тѣи хора иждѣтъ другы оръжія прѣтъ *Kurrie d'Orleans*. Тѣ забравѣтъ Конституціята.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Букурѣщъ, 2 Февр. (п.) — Тѣлѣтъ вѣстїи, че цѣлоо министерство смъ едно о-ставкѣтъ съ вѣжкѣнїето на Г. И. Бранѣо.

Вѣна, 2 Февр. (п.) — Прѣговоритъ съ Сербіей обѣщаватъ добротъ резултатъ.

Атина, 2 Февр. (п.) — Отъ испѣнитъ разговоры на Г. Кумундурѣтъ съ прѣдставителитъ на Силитъ въ конференціята, вѣтъ да са заключѣтъ, че вѣзѣдрѣжаніето на Грѣкы шѣ има за нѣкъ добры слѣствіа.

ИЗВѢСТІА.

Българското Благотворително женско Дружество въ Цариградъ вѣзѣла чѣстѣтъ да извѣсти на почтѣмѣтъ публичъ, че по слѣдствіе на заминуваніето отъ Цариградъ на достопочтенна мѣ Касерѣ, Евросинъ К. Бонѣвъ, Касерѣта на Дружеството, смъ бѣше прѣдѣла привѣрженіо на едѣнъ отъ дружественитъ членѣвъ г-жъ. За привѣрженіо прѣвъ вѣрѣе на Дружественитъ работи, членѣвъ на събрахъ на 16 тѣтъ въ българското дѣвическо въ Орѣвѣтъ училище и по вышѣгласіе рѣшихъ и прѣдѣлѣхъ:

За подпрѣдсѣдѣтъ г-жъ Стефанка А. Папазоу, касерка Фарѣнѣкъ С. Стомбѣскы, печатоназѣтѣкъ Катина С. М. Вѣзѣтъ, писарка Гайл П. Пѣванѣтъ. Създовѣтано, коото Община или частно лице за на отъ сега натѣтъ добротѣта да испровѣдѣтъ, пары или дѣлѣтъ за пострадавшитъ въ отѣствіето ни, трѣба да адресува испровѣдѣно о напредъ и само до Прѣдсѣдѣтѣтъ г-жа Нѣла Д. Пѣванѣтъ о глау.

Освѣтъ тоа, по причинъ коитѣ смъ вѣжко по-тѣ слѣ, досегашнѣтъ печатъ на Дружеството не е употребѣна, зашто са направили нѣкъ, и вѣжко пѣ